

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

Cap. XX. Obedientiæ integritas & perseuerantia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

populu, quem non cognovi, seruiuit mihi; in auditu auris obediuit mihi. Quasi
 Deus (vt ait Sanctus Bernardus) loquens cum suis Angelis diceret: non mi-
 ni estis, quod vos, quos ego noui, & beatos effeci, sitis mihi in omnibus obe-
 dientes; & alas habeatis, ad exequenda cum festinatione iussa mea: sed illud
 valde mirum, quod populus, quem ego quasi abieceram, ac deserueram: in-
 repperit mihi ad eod seruenter seruire, & obedire: vt nunc absque vlla mora ad
 me redeat; vt, quicquid iussero, exequatur.

Seo quoniam aliqui, etsi promptè & ad nutum obedientiam auspicetur,
 intrinsecus in eius executione torpentes, ac remissi: ideo necesse est, vt &
 principium sit feruens; & executio ac progressio diligens & sollicita: vt ip-
 sum opus sit perfectum. Per huiusmodi enim obedientiam obtinetur fami-
 liaritas cum Deo, & sanctis eius: iuxta illud, quod Sapiens dixit: *a vidisti virum
 uolosem in opere suo? coram Regibus stabit: nec erit inter ignobiles.* Dili-
 gens enim seruus ad eod exactè perficit quod iubetur: vt sui Domini vo-
 untatem ad se alliciat, ac pertrahat; & in sua diligentia ab eo honoretur.
 Et Ecclesiasticus dixit: *b In omnibus operibus tuis esto velox: & omnis
 infirmitas non occurret tibi.* Diligentia enim in agendo, remouet de-
 fectus, & errores omnes; sicut negligentia mater est inobedientie, ad eod de-
 ficiens in exequendo, quod iubetur; vt sæpè peius sit ita agere, quàm si om-
 nino ommitteretur. Ac propterea dixit Sapiens: *c Qui mollis & dissolutus est in
 opere suo, frater est sua opera dissipantis.*

Ser. 40 par-
 uorum.

4.

a Pro. 22. 29

b Eccl. 31. 27

c Pro. 18. 9.

CAPVT XX.

OBEDIENTIE INTEGRITAS ET PER-
 senerantia.

EX PRÆDICTO OBEDIENTIE FERVORE sequuntur duæ ultime
 eius proprietates præcipuæ: vt scilicet illa plena sit, & constans vs-
 que ad finem operis. Non enim sine causa dixit Saluator: *a Beatos
 esse, qui eseruiunt & sitiunt iustitiam.* Quemadmodum enim qui valde
 eseruiunt, comedit, quicquid apponitur, vsque ad satietatem; qui autem nau-
 sea laborat: valde parum comedit, & statim desistit, anteqnam sumat,
 quantum opus esset: ita feruens, qui obedientie cibum appetit, eam integre
 & plenè peragit, nulla eius parte prætermissa: tepidus autem, qui nauseam a-
 liquam ex ea concipit: sumit eius vnã partem, vt Superiori satisfaciat; alte-
 ram verò relinquit, vt suo tædio aut nauseæ det locum. Quamobrem meritò
 in Apocalypsi *b tepiditas* confertur cum aqua tepida, quæ calorem & frigi-
 ditatem ita diuidit, vt vtriusque mediam partem accipiat. vt nec omnino

a Mat. 5. 6.

1.

b Apoc. 3. 16

si t fri-

fit frigida nec omnino calida; & ita tepidus diuidit virtutes & opera hinc accipiens aliquid, vt virtutis studiosus videatur; inde verò aliam omittit, vt suo palato satisfaciat. Diuidit obedientiam faciens, quod est facile; & honoris suo conforme; omittens verò, quod pœnam adfert, & contemptum aut libijciens se Prælati maioribus: quia id non videtur adferre vtilitatem; cōtinere verò inferiores: quia videtur abiectum. Diuidit humilitatem, acceptans eam humiliationem, ex qua ipse honorem obtineat humilis; reiiciens verò eam, quæ aliquam adfert ignominiam. Etiam charitatem mille modis diuidit, vt paulò post dicemus. Qua diuisione eam destruit, & reliquæ virtutes diuisæ pereunt; quæ in omnibus partibus amant integritatem. Et in modum, quo Sanctus Iacobus dixit: *c patientiam habere opus perfecti: et simul perfecti & integri in nullo deficientes eorum, quæ Deus iubet; & cum perseverantia per totum tempus, quo ille perseverandum constituit. Quod seuerius adhuc obligat Religiosos; nam continuatio & perpetuitas est trium votorum proprietas; ac proinde etiam operum, quæ sunt illorum propria. Cuius figura ponitur in Leuitico, cum dicitur: *d Bonem & onẽ atre & candida mputatis volunt arẽ offerre potes: votum autem ex eis solui non potest. Hoc est: spolaris non obstrictus Religionis votis, potest offerre Deo opus, quod voluerit; & cessare ab eo, quando voluerit. Et quamuis desit ordinatio Prælati, perseverantia in opere perficiendo: non propterea desinet esse acceptum. At Religiosus, qui tria hæc vota edidit: nullum sacrificium, aut opus aliquod magnum, aut paruum offerre debet cum obedientiæ & perseverantiæ defectu: non enim placebit Deo, quod fecerit contra Superiorum voluntatem; aut non perfecit, quod est ab eis constitutum. Equissimum enim est, vt principium & finis operis dirigantur ab obedientia Domini, qui principium est & finis rerum omnium: ita vt inchoetur, quando ipse iubet; & perseveretur donec perficiatur, aut ipse aliud iubeat. Perpendit Sanctus Ambrosius, quod quando *e Noë aperuit fenestram arca, & vidit cessantem diluuium & terram iam avescere: videbatur expedire, vt statim exiret ex arca: quidem propterea tantum in eam ingressus fuerat, vt diluuium euaderet: tamen exire noluit, donec Deus id iuberet. Iustus enim (ait) nihil suo arbitratu vult facere, sed Dei: vt qui cœlesti fuerat ingressus oraculo, cœlestis debuit, vt egrederetur, expectare responsum. Quemadmodum Angelus S. Ioseph dixit, vt in Ægyptum fugeret, ibique maneret, vsque dum aliud ei significaretur: quod fideliter ille præstitit.***

c Iac. 1. 4.

d Lev. 22. 23

Vide S. Gre. infra citandum.

Lib. de Noë & Arc. c. 21 c Ge. 8. 13. 16

- >>
- >>
- >>
- >>
- >>
- >>

2.

f Num. 9. 18

Elvis obedientiæ modi inigne exemplar præcessit in populo Israel: cum per desertum pergerent in terram promissionis: de quo ait Scriptura: *facra: f ad imperium Domini proficiebantur: & ad imperium illius fiebant: ab omni nacula, obediens cum magna promptitudine, resignatione, ac perse-*

stantia in hunc modum, vt quamdiu nubes, quæ tabernaculum præteribat, in quo erat arca, stabat: ibi castra metabantur; & tamdiu hærebant, quamdiu ipsa nubes: siue id per diem vnum esset, siue per duos, siue, per mensem aut ultra: cum autem ex tempore ablata esset nubes, tunc illi statim proficiscuntur, eamque sequebantur quocumque iret; quæ si repente sistebat quocumque loco & tempore, & ipsi statim & eodem loco manebant. Et hoc modo perseverarunt per quadraginta annos, donec ad terram promissam peruenirent. Quare *g nubes* illa, quasi vox & imperium Dei erat, cui obediabant, & quem sequebantur in tanto illo itinere.

PRAETEREA: quàm proprium censetur esse obedientiæ, victoriam obtinere, vt supra est dictum: tam etiam est proprium perseverantiæ: sine qua non potest esse victoria. Frustra (inquit S. Gregorius) currit, qui antequam ad constitutam metam perueniat, subsistit. Nec multum prodest, hostem in primo congressu superasse: si ipse nos superet in postremo. Et qui opus obedientiæ inchoat, nec perficit, *h illudent ei hostes, dicentes: Hic homo cepit adificare &c.* quia defuit illi virtus, *non potuit consummare.* Vis videre: quãti Deus faciat perseverantiã in obedientia? recordare quòd cum Iosue prælium iniisset cum quinque Regibus, & dies iam iam esset finienda: Deus prodigiosè illam ad multas horas produxit; vt inchoatum opus finiri posset. *Obediens Domino voci hominis, id ab ipso petentis, vt iniunctam sibi obedientiam expleret posset.*

MEMOR etiam esto ingentium calamitatum, quæ infelici Sauli euenerunt, eò quòd non plenè & perseveranter executus fuerit mandatum Dei in delendis Amalechitis, eorumque gregibus. Scriptum est enim: *k Maledictum qui facit opus Domini fraudulenter,* aliquid scilicet eius subtrahens, aut illud non perficiens, quæ sitis fictis rationibus, quasi cupiens, si posset, in benem ipsum decipere. Quod ampliùs idem Dominus per Malachiam declarauit, dicens: *l Maledictus dolosus, qui habet in grege suo masculum* (hoc est sanum & integrum) *& votum faciens, immolat debile & claudum Domino: quia rex magnus ego & nomen meum horribile in gentibus.* Quasi dixerit: si talis votum non fecisset; aut in grege suo sanum & integrum pecus non habuisset, quod offerret: dissimularem utique, eiusque parcam oblationem accepissem: sed, si voto se obstrinxit; potestque illud implere, offerens masculum, integrum, & perfectam oblationem; non cæcam, aut claudam, aut cui membrum aliquod desit, aut maculam aliquam habeat: nisi id faciat, dignos est, qui puniatur. In hoc enim me contemnit, paruique facit nram maiestatem. *Offer* (inquit ipse Dominus) *munus illud, claudum scilicet & languidum Ducis tuo; si placuerit ei, aut si susceperit faciem tuam.* Quod igitur Duci tuo non placet; quomodo vis, vt placeat mihi? & quod non fuisses

g Exo. 17, 7.
interlinear.
ibid.

Lib. i. moral. c. 20.

33
33
h Luc. 14, 30.

i Ios. 10, 14.

4.
k Ier. 48, 10

l Mat. 1, 141

Vers. 8.

m Gen. 4. 4.

Cap. 18.

n. Gen. 3. 15.

3. Reg. 13. 18.

o Mat. 27.

42.

p Ioa. 19. 30.

q Phi. 2. 8.

r Ioa. 4. 34.

ausus terreno alicui Principi offerre: quomodo audes offerre mihi Regi totius creaturæ? Hæ sunt querelæ, & minæ Magni nostri Dei, qui dolosos & maledictos pronuntiat non eos tantum, qui editis votis omnino non satisfaciunt; sed eos etiam, qui cum possent bene & plenè illa implere, offerentes sicut in *Abel primo genita*, & optima sui gregis, id non præstant; sed potius vilissima & contemptissima, quæ habent offerunt cum multis alijs defectibus in ijs quæ agunt: quasi non libenter illa offerant, parui facientes ipsum Dominum, cui ea offerunt. Quamobrem merito repellentur sicut Cain, ut supra est dictum.

IMPRONAMVS tandem finem dicentes, plurimum referre, ut oculos aperiamus ad bene cognoscendos Sathanæ dolos & fraudes contra hæc obedientiæ integritatem & perseverantiam. Propterea enim de eo dicitur, quod *non insidietur calcaneo nostro, fini scilicet operis & vitæ, accedens tanquam traditor à tergo, ne agnoscatur; & proponens speciem aliquam virtutis apparentis, ad facilius decipiendum.* Quando apertè aggressus est Prophetam, quem Dominus iusserat quopiam proficisci, præcipiens ne quid ibidem comederet; aut biberet; non potuit eum à sua obedientia dejicere: quando autè transfiguravit se in Angelum lucis, illum decepit & abstulit ei perseverantiam, & primæ victoriæ gloriam. Et idem conatus est facere contra Christum Dominum nostrum, suadens ei descendere de cruce, ad quam ex obedientia ascenderat: proponens ei, quod *osi descenderes, Principes Sacerdotum & reliquus populus converterentur, & crederent ei.* Sed quoniã Christus novit eius fraudes, contempsit eius promissa, & ita perseveravit in sua obedientia usque ad finem, cum dixit: *p Consummatum est quicquid mihi fuerat mandatum.* Et tunc *inclinato capite, tradidit spiritum* in signum obedientiæ & subiectionis, in qua moriebatur. *q Factus* (ut ait Apostolus) *obediens usque ad mortem, mortem autem crucis;* in qua obedientiæ cibum usque ad ultimum bolum comedit. Eius enim *r cibus fuit non solum facere voluntatem eius qui eum miserat, sed etiam perficere opus eius.* Quo exemplo docuit discipulos suos constantiam, qui in operibus obedientiæ servare debeant; suspecta habentes quamcumque suggestionem, suadentem ab ea declinare, etiam cum titulo rei alicuius melioris: siquidem nulla potest æquiparari obedientiæ usque ad mortem perseveranti; maxime cum ipsa mors acceptatur, ut obedientia perficiatur. Quomodo admodum ipse Salvator mortem subiit, ut Patris sui impleret mandatum. Quare si cupis cum summa perfectione illum imitari, ita perseverare debes in obedientia usque ad mortem: ut ipsum mori sit obedire; imponens tibi vitæ finem heroico obedientiæ actu, & mortem acceptans cum omnibus horrendis eius pœnis; propterea quod Deus vult te mori. Nec defuerunt inter antiquos Monachos, aliqui aded suis Abbatibus & Patribus spiritualibus o-

bedientes

bedientes, vt etiam constituti in ipso mortis agone, voluerint ex hac vita decedere, & exspirare ex obedientia, & mandato eorum, ita annuente Domino nostro pio eorum desiderio. *O beati mortui, qui ita in Domino moriuntur! t*
moratur anima mea morte iustorum & sicut nouissima mea horum similia. Viuat spiritus meus perpetuo in obedientia propriae voluntati mortuus; vt etiam ex hac vita exeat cum obedientia, abnegans voluntatem, quae viuere cupiebat. Si enim uir obediens loquetur victorias: viuens & moriens in obedientia viciniam obtinebo victoriam, & aeternam gloriae coronam.

[Apo. 14. 13.
t Nu. 23. 10.]

u Pro. 21. 28

CAPVT XXI.

QUANTVM REFERAT RELIGIOSIS CONTENTOS MANERE
*in quocumque loco ab obedientia designato, nullo alio ex propria
 voluntate quesito.*

VNVM EORVM, IN QVIBVS RELIGIOSI, obedientiae suae perfectionem ostendent, est resignatio manendi in loco à Praelatis designato: id quae, quamdiu ille constituerit, ita vt neque pro mutatione loci, nec pro eo retinendo iuxta propriae voluntate in-
 det, sed eam utroque nomine mortificent. Illa. n. libenter loca ea eligit ad habitandum, in quibus magnas habeat comoditates, ad indulgendum suo palatio, & honorem aliquem retinendum, aut obtinendum; ad quos multas excogitat rationes, fucos, & necessitates fingit; potentes adhibet intercessores, aliisque violenta media ad Superiorum voluntatem flectendam, vt voti sui compotes fiant. Quae omnia valde à via recta abducunt; & aliena sunt à vocatione Religiosa, & obedientia, quam profitentur. Nam qui tantum animi habuit, vt obediret Deo iubenti exire de mundo, è terra sua, ex domo parentum, & renuntiare affectibus omnibus ad res terrenas, vt Religionem ingredi-
 gredere-
 tur: cur non eundem induat animum, vt suis Praelatis obediat, cum iubent egredi ex aliquo loco, in quo libenter manet; & migrare aliud, in quo non manet libenter? Qui maiorem fecit mutationem, & tot graues conculcauit difficultates; cur non faciet minorem, in qua minores sunt difficultates? Num Religiosus patriam aliquam habet particularem, cui se in hac vita addicat: nisi id fiat ex obedientia? Neque enim vacat mysterio, quod quando Deus Abrahamo dixit: *egredere de terra tua, & veni in terram quam mon-*
strabo tibi; Non ei tunc particularem aliquam designari: imò Apostolus ait: *egredere, ne ciens quo iret.* Vt intelligat Religiosus (cuius vocationem illa Abrahamae significat) quod debeat prouidentiae Diuinae fidere, etiam quoad locum habitationis suae; nec aliam habere terram, siue patriam, quam quae ipse Deus per eius superiores illi assignauerit. Et quemadmodum Abraham tunc ostendit, se obedientem, & promptum ad eundem ad quacumque terram,

I.

2.

a Gen 12. 1.
b Heb. 11. 8.

Z z z 2

quam